

บทคัดย่อ

จังหวัดของเป็นจังหวัดที่รัฐบาลไทยกำหนดให้เป็นพื้นที่พัฒนาอุตสาหกรรมเคมีตามแผนแม่บทพัฒนาพื้นที่ชายฝั่งทะเลภาคตะวันออก (Eastern Seaboard) ของประเทศไทยนับตั้งแต่ปีพ.ศ. 2528 ซึ่งมีผลทำให้มีการขยายตัวของอุตสาหกรรมและมีประชากรแห่งเพิ่มมากขึ้นในพื้นที่ นับแต่นั้นมา ได้มีกรณีร้องเรียนเกี่ยวกับการเจ็บป่วยของประชาชนในพื้นที่จังหวัดของเนื่องจากมลพิษจากโรงงานอุตสาหกรรมที่ปะปื้นในสิ่งแวดล้อมชุมชน ทั้งน้ำพิษในดิน ในน้ำและในอากาศ โดยเฉพาะพื้นที่ตำบลนาตาพุด อำเภอ จังหวัดของที่มีโรงงานอุตสาหกรรมที่มีการใช้และการผลิตสารเคมีอันตรายหลายชนิด ที่สำคัญได้แก่ สารประกอบอินทรีย์ระเหย (Volatile Organic Compounds: VOCs) กรด ด่าง ก๊าซ และโลหะหนัก สารเคมีเหล่านี้มีพิษต่อร่างกายทั้งแบบเฉียบพลันและเรื้อรัง โดยทำให้ร่างกายเสื่อมผิวหนัง เยื่องนูอ่อน ระบบทางเดินหายใจ ตับและไต ระบบเลือด ระบบสืบพันธุ์ ระบบประสาทและกล้ามเนื้อ และบางชนิดเป็นสารก่อมะเร็ง โดยสารสารอินทรีย์ระเหยซึ่งเป็นสารประเภทสารทำละลายอินทรีย์ (Organic Solvents) นั้นยังเป็นสารที่มีกลิ่น ระเหยง่าย และไวไฟอิกด้วย ด้วยสาเหตุดังกล่าว ในพื้นที่ตำบลนาตาพุดจึงมีการร้องเรียนของประชาชนถึงปัญหามลพิษจากอุตสาหกรรมที่ปะปื้นในอากาศ ในน้ำและในดิน ด้วยเหตุผลดังกล่าว รัฐบาลจึงได้สั่งการให้มีการจัดทำแผนปฏิบัติการลดและขัดมลพิษ ปี 2550 – 2554 โดยให้มีการบูรณาการการดำเนินงานทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชนในการแก้ไขปัญหามลพิษและเสริมสร้างคุณภาพชีวิตของประชาชนในจังหวัดของ ทั้งนี้ให้มีธรรมาภิบาลและมีกติกาการมีส่วนร่วมของประชาชน ซึ่งกรมควบคุมโรค โดยสำนักโรคจาก การประกอบอาชีพและสิ่งแวดล้อม ได้จัดทำโครงการแก้ไขปัญหามลพิษและเสริมสร้างคุณภาพชีวิตจังหวัด ของ ปี 2550 – 2554 ในมาตรการที่ 3 (มาตรการสาธารณสุขและอาชีวอนามัย) ภายใต้แผนปฏิบัติการลดและ ขัดมลพิษดังกล่าว โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อจัดทำระบบเฝ้าระวัง ป้องกันควบคุมโรคและภัยสุขภาพจากสารเคมี (ด้านแบบ) อย่างไรก็ตามในการดำเนินงานตามแผนปฏิบัติการลดและขัดมลพิษนั้นมีการดำเนินงานโดยหลัก ภาคส่วน ซึ่งมีทั้งส่วนที่ทำให้ได้ผลดีในการทำงานและมีทั้งส่วนที่ทำให้การดำเนินงานประสบปัญหาและ อุปสรรคทำให้ไม่สามารถดำเนินการได้ ดังนั้นหากมีการทบทวนสถานการณ์ องค์ความรู้และถอดบทเรียนการ ดำเนินงานที่ผ่านมา ในระหว่างปี 2550 – 2553 ดังกล่าวก็จะสามารถทำให้จัดทำกรอบการพัฒนาระบบเฝ้าระวัง ป้องกันควบคุมโรคและภัยสุขภาพได้ดีและสอดคล้องกับความเป็นจริง ด้วยเหตุนี้ จึงได้จัดทำโครงการฯนี้เพื่อ ทบทวนสถานการณ์ องค์ความรู้และถอดบทเรียนการดำเนินงานที่ผ่านมาเพื่อจัดทำกรอบการพัฒนาระบบ เฟ้าระวัง ป้องกันควบคุมโรคและภัยสุขภาพจากสารเคมี (ด้านแบบ)

หลักการที่นำมาใช้ในการดำเนินการถอดบทเรียนการดำเนินงานแก้ไขปัญหามลพิษและเสริมสร้างคุณภาพชีวิต จังหวัดของปี 2550-2553 นี้ เป็นการถอดบทเรียนด้วยวิธี “การวิเคราะห์หลังการปฏิบัติ(After Action Review: AAR) ซึ่งเป็นวิธีที่นิยมมาใช้ในการถอดบทเรียนและสังเคราะห์องค์ความรู้ ซึ่งจะทำให้เกิดการเรียนรู้ได้ กระบวนการเรียนรู้ที่ดี นั้นต้องประกอบด้วย 4 องค์ประกอบ ดังนี้

1. การมีส่วนร่วม(Participation)
2. การดำเนินการในเชิงความสัมพันธ์แนวนอน(Horizontal)
3. การมีปฏิสัมพันธ์สื่อสาร(Interactive)จนเกิดความไว้วางใจกัน(Trust)
4. การมองถึงต่างๆอย่างองค์รวมและมีบูรณาการ(Integration)

ซึ่งการดำเนินการดocomทเรียนในครั้งนี้ได้มีการทบทวนสถานการณ์และมีกระบวนการการดocomทเรียนร่วมกันจากทุกภาคส่วน โดยดำเนินการ 3 ระยะ ได้แก่

1. ดocomทเรียนร่วมกันในที่มีวิทยากร
2. ดocomทเรียนร่วมกันระหว่างผู้ร่วมดำเนินงานจากทุกภาคส่วน
3. ดocomทเรียนร่วมกันเฉพาะผู้จัดทำโครงการในส่วนของกระทรวงสาธารณสุข

จากการดำเนินการดocomทเรียนพบว่า การดำเนินงานแก่ไขปัญหาลพิษและเสริมสร้างคุณภาพชีวิต จังหวัดระยองนั้นมีความคิดเห็นว่าบังไม่เกิดระบบเฝ้าระวังโรคและภัยสุขภาพจากสารเคมีที่ซัดเจนทั้งนี้เนื่องจาก มีปัญหาและอุปสรรคดังนี้

1. มีการดำเนินงานโดยหลากหลายหน่วยงานและหลากหลายโครงการ –
2. บุคลากรภาครัฐที่เกี่ยวข้องยังไม่มีศักยภาพเพียงพอและขาดองค์ความรู้ด้านการป้องกันควบคุมโรค และภัยสุขภาพจากสารเคมีและการรองรับเหตุฉุกเฉิน
3. ไม่มีสื่อวิชาการและการสื่อสารสาธารณะที่ง่ายและเหมาะสมกับกลุ่มเป้าหมาย
4. ภาครัฐและภาคเอกชนที่เกี่ยวข้องยังไม่มีการให้ข้อมูลประชาชนอย่างครบถ้วน โดยเฉพาะด้านผังเมืองและนิคของสารเคมีในสถานประกอบการอุตสาหกรรม
5. ประชาชนขาดความไว้ใจและเชื่อถือในข้อมูลที่เข้าของสถานประกอบการให้
6. ไม่มีศูนย์ข้อมูลสุขภาพและสิ่งแวดล้อมในพื้นที่ที่สามารถดำเนินการได้อย่างเป็นรูปธรรม
7. ไม่มีธรรมาภิบาลในการดำเนินการร่วมกันทุกภาคส่วนอย่างแท้จริง

จากข้อคิดเห็นของทุกภาคส่วนที่มีส่วนร่วมในการดocomทเรียนนั้น ทำให้ได้ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย ดังนี้

1. ควรมีการบูรณาการแผนการดำเนินงานของหน่วยงานต่างๆที่มีส่วนเกี่ยวข้องกัน
2. ควรมีการดำเนินการดูแลสุขภาพประชาชนอย่างต่อเนื่อง โดยมุ่งเน้นให้ประชาชนสามารถดูแลตนเองได้
3. ควรมีการจัดทำแนวทาง เกณฑ์มาตรฐานสุขภาพและดัชนีชี้วัดสุขภาพเพื่อการเฝ้าระวัง ป้องกัน ควบคุมโรคและภัยสุขภาพจากสารเคมี
4. ควรมีศูนย์ข้อมูลสุขภาพและสิ่งแวดล้อมในพื้นที่
5. ควรมีการสื่อสารสาธารณะที่เหมาะสมกับกลุ่มเป้าหมายโดยให้ความรู้และสร้างความเข้าใจอันดีต่อกันทุกภาคส่วน